

2012 – SREĆNO VAM NOVO DOBA

Proslavimo sve nove godine i sve Božiće i – preživimo. Srećna vam Nova 2012. Mediji su puni teorija o propasti sveta. Za sve one koji imaju problema s tim da se mogu oprostiti sa starim, to zaista i izgleda kao propast. Kada po svaku cenu hoćemo da zadržimo staro, učmalo i ustajalo – mi ne pravimo prostora za novo, a po svemu sudeći nalazimo se na prekretnici, na prelasku u novo doba. Sve najlepše vam želim i SREĆNO VAM NOVO DOBA.

Upravo smo kao i svake godine prošli kroz čarobno vreme – kroz 13 čarobnih noći. Nakon 13 čarobnih noći koje se ne bez razloga mogu videti i kao međuvreme između dve godine, gotovo se nameće prilika da se sada početkom nove kalendarske godine svesno skoncentrišemo na trenutak ovde i sada imajući u vidu sve ono što nam donosi Nova 2012. godina. Šta nam je (u)raditi, od čega se moramo oprostiti, šta pustiti i ostaviti u prošlosti a šta je to što pripada meni kao moj integralni deo, čime na najbolji način mogu služiti.

Mnoga pitanja, misli i reflektovanje su važni pomagači na spiritualnom putu i možemo biti sigurni u to da odgovor već davno leži duboko u nama.

Simbolično nas na to upućuje i numerološka vrednost godine 2012, vrednost broja 5 (kao suma cifara 2+0+1+2), kao broja koji simboliše čoveka i istovremeno i Visokog sveštenika, kvint-esencu ili etar, tj. onu snagu koja povezuje ostala četiri elementa i tako nas ujedno podseća i na snagu kristalne (da ne kažem Kristove) svetlosti Sunca, koja sve osvetljava i svemu život daje.

2012. je istovremeno i pod znakom Merkura, što znači da je komunikacija – razmena – veoma bitan element koji nas prati i koji je prisutan ovog trenutka. Ali ovde mislim pre svega na komukiaciju našeg spoljašnjeg i našeg unutrašnjeg sveta (našeg spoljašnjeg i unutrašnjeg JA) i konačno na komunikaciju sa celokupnim i sveobuhvatnim SVIM koje obuhvata sva carstva – ljude, životinje, biljke, minerale. Dakle da još jednom podsetim: “Šta mislim, šta i kako govorim, šta činim i radim, kako se ophodim prema sebi i sebi bliskima, poznatima i nepoznatima, prijateljima i neprijateljima, prema svetlu oko sebe, Prirodi, životnoj okolini i njenim sastavnim delovima, prema vodi, vazduhu, zemlji, prema životinjama, biljkama, mineralima,..... šta jedem i čime se hranim, šta kupujem, kako se odevam, koju kozmetiku koristim, kako se držim i hodam..... Sve to, svaka i najmanja sitnica utiče na moje sopstveno raspoloženje i stanje i time na stanje sveta u kome živim.

Komunikacija u svojoj suštini znači da onoga s kime smo u komunikaciji susretnemo otvorenog srca i spoznamo njegovu suštinu u njegovoj sveukupnosti i sveobuhvatnosti, kao celog, onakvog kakav jeste i da dozvolimo i pri tome pružimo prostor da se razvije i pokrene to što hoće da se razvije. Da naučimo da slušamo i čujemo i drugome pokažemo naše istinsko interesovanje i zainteresovanost za njega i za sve što nas okružuje, to su bitni preduslovi za svaku uspešenu komunikaciju.

Dvanaest meseci – dvanaest jedinica ponovo nam stoje na raspolaganju, koje su nam se već kao seme predočile i u prethodno pomenutim čarobnim noćima međuvremena između dve godine, stare i nove (čitaj starog i novog!). U tom iskonskom ciklusu sunca integrišući u njemu 13 mesečevih ciklusa dobijamo iznova priliku i mogućnost da zasejemo seme koje će u toku predstojeće godine da se razvije i rascveta i konačno postane plod iz koga će ponovo nastati seme za ono predstojeće.....

O tome nam govore i stara predanja koja su došla do nas na različite načine, između ostalog i kroz bajke, koje su vekovima, poneke već milenijumima s generacije na generaciju prenošene do nas, neke su poprimile nove sadržaje, tako da je ostala samo forma, pa su tako izgubile i na snazi, druge su vrlo mudro sazdate i tako održale i sadržaj i formu, poput bajke o crvenkapi ili uspavanoj lepotici, koja još uvek spava i strpljivo čeka svoga princa.

Koja je najbitnija poruka koju nam podsvesno daje crvenkapa? Svi ste pričali svojoj deci tu bajku. Zašto pričamo deci tu bajku? Možda da prevaziđu iskonski strah, strah od proždiranja? To gledano na površini možda ima smisla. Krenimo malo dublje: Ko ih proždire? – Vuk! A ko je vuk u Crvenkapi simbolično?

Vuk je otac, oličenje muškarca. Zamislite tu podsvesnu igru kada se ne upuštamo dovoljno u značenje simbola i to stalno pričamo deci. Paradoksalno je i to što je to bajka koju statistički gledano mnogo češće svojoj deci pričaju očevi. Dakle sami sebi kopaju jamu! I mic po mic, korak po korak došli smo u vreme kada to postaje i jedna od osnovnih problematika i dinamika koje izlaze na videlo ne samo u polju rada poretka ljubavi (porodičnog rasporeda) a to je da živimo u vreme u kome sve više fali otac! Otac koji nije tu, koji nije prisutan. Možda to na prvi pogled i na površini deluje paradoksalno, jer živimo u doba patrijarhata, dakle vladavini muškarca i time očeva. Ali to je upravo i ono najvažnije, jer okosnica patrijarhata je rat i ratna industrija. Dakle shodno tome očevi su odlazili i nisu se vraćali iz raznih ratova pa su majke preuzimale odgajanje dece same.

Prema tome Crvenkapa potiče iz vremena prelaska matrijarhata u patrijarhat, drugim rečima iz vremena propasti matrijarhata. Znamo da je matrijarhat poznat po tome da je to bilo doba bez ratova, hiljadama godina nisu uopšte ratovali, nisu znali da ratuju, nisu imali ni potrebu za ratom i osvajanjima, jer živeli su u skladu sa sobom i svojom okolinom i nisu imali oružje za vođenje ratova. Ali kraj matrijarhata zabeležen je kao najkrvoločnije doba čovečanstva sa do danas nezapamćenim krvoprolićem na globalnom nivou. Ako to imamo u vidu mogu nam i poruke koje u sebi svojom simbolikom nosi Crvenkapa postati jasnije. Poslednjim trzajima matrijarhat kroz bajke ukazuje na tu veliku opasnost koja vreba od muškarca ratnika, od oca. Kao i simboliku čuvara šume i vernog slugu u pojavi lovca.....

Uspavana lepotica je nekoliko vekova možda milenijuma mlađa i datira iz vremena kada je patrijarhat definitivno uspostavljen i kada se javlja čežnja ne samo za nečim što je prošlo već za nečim što nedostaje, čežnja za majkom i integracijom.

O čemu nam govori Uspavana lepotica? O velikom slavlju? Rađa se dete i roditelji – car i carica pozivaju na veselje. Na carskoj trpezi imamo 12 zlatnih čaša, 12 zlatnih tanjira, 12 zlatnih kašika, 12 zlatih noževa itd. Imamo zlatno doba patrijarhata sa u međuvremenu svojih 12 meseci u godini sunčevog ciklusa. I shodno tome car poziva na veselje i 12 vila (mudrih žena) i one donose darove. To je ono na površini. Ali koga predstavljaju 12 vila? A koliko ih je bilo? 13. Zašto danas živimo u ubeđenju da je 13 baksuzan broj? To je lunarni ciklus, koji stoji u direktnoj vezi sa ženom, toliko bliskoj da i menstrualni ciklus traje koliko i mesečev, dakle 13 menstrualnih ciklusa u godini koja u ovom dobu u kome živimo ima 12 meseci. Znači 13 je vezano za ženu i prema tome žena je u patrijarhalnom verovanju – baksuz. Ovde imamo problematiku izopštenja, izopštenja žene. 13. vila je izopštena.

Sasvim logično to izaziva ljutnju kod izopštene 13. vile. I ona traži poravnanje. Isključena 13 vila baca kletvu predskazujući da će se tek rođena devojčica na svoj 18. rođendan ubosti na vreteno i umreti. Poslednja u nizu vila koja je još ostala to ne može da anulira već samo da ublaži time što će umesto da padne mrtva princeza da padne u stogodišnji san i sa njom svi oko nje, ceo dvor, celo carstvo. Bajka nam daje vrlo aktuelnu, plastičnu sliku vremena u kome živimo. Dakle šta radi car, otac? Odlučuje po ideji “Napad je najbolja odbrana” i naređuje da se sva vretena unište – kao da napad može biti odbrana i to najbolja odbrana! Suluda ideja, potpuno neadekvatna, šizofrena, kako to može biti? Ta ideja dovodi do toga da se Amerikanci brane u Iraku, Nemci na Hindukušu u Avganistanu, da ne pominjem naše krajeve i gde su se sve branili Srbi, Hrvati i drugi naši narodi!?! U sred ratova svi se brane i niko ne vodi osvajačke ratove!

Uprkos svoj očevoj predostrožnosti na svoj 18. rođendan princeza ipak nalazi jedno vreteno ubode se na njega i pada u stogodišnji san, i ona i svi oko nje, celo carstvo. I još uvek se uspavana lepotica nalazi u tom dugom 100godišnjem snu i u snu čeka na princa – čeka na muškarca sa svojim mačem koji na svoj način simbolizuje muškost. Princ, muškarac poljupcem pruža ruku pomirenja, (a isceljujuća snaga pomirenja uvek dolazi od počinioca ka žrtvi) i tako se može ostvariti jedna nova mogućnost, mogućnost integracije. Integracije muškog i ženskog principa u ljubavi a ne više njihova vekovna borba i rat. To simbolizuje početak novog doba.

Izgleda da je 2012. godina godina promene i preobraženja i time samo sledi iskonskim kosmičkim zakonitostima, koji uprvaio iniciraju metamorfozu i promene stvarajući i preduslove za to, kako bi se razvoj nesmetano i nastavljao, onako kako je to neophodno kako za čoveka tako i za razvoj celokupne vasione.

Već se nalazimo usred promena vezanih za jedan veoma dug ali ipak ciklični period. Da bi ga lakše pojmlili i shvatili možemo krenuti od onih svakidašnjih i opipljivijih ritmova poput ritma otkucaja našeg srca ili ritma disanja, ritma promene dana i noći ili mecečevog ciklusa ili menstrualnog ciklusa, sunčevog ritma ili cikličnih ritmova u razvoju svesti svakih nekoliko vekova, npr. pre nekih 500 godina preobražaj i nastanak tzv. Novog doba svesti vezanog za prosvetiteljstvo i prirodne nauke. Pre nekoliko hiljada godina prelazak matrijarhata u patrijarhat i sada prelazak patrijarhata u integrat, kako je to Jean Gebser vrlo lepo opisao u svojoj knjizi “Integralna svest.”

Svi mi smo deca našeg doba i svako od nas svojom individualnom svešću doprinosi opštoj svesti čovečanstva. Tako je usmerenje naše individualne svesti iz žarišta našeg doživljenog odlučujući momenat koji je odgovoran za to da li ćemo mi kao ljudi shvatiti i doživeti taj preobražaj i promene kao nešto bolno puno patnje i problema ili čak i kao smak sveta.

Spoljni, tzv. globalni svet je pun promena koje u mnogim segmentima života nalikuju porođajnim bolovima. Sve jasnije nam se na svakom koraku predočava trenutak da u svakom od nas borave neiscrpane mogućnosti, koje samo trebamo otkriti u nama time što ćemo konačno preuzeti odgovornost i samo-odgovornost za sebe i svoje okruženje, dakle za svet u kome živimo, da se konačno probudimo iz stogodišnjeg sna i da sve ono što je u nama upotrebimo za svoju dobrobit i dobrobit svih oko nas, za sopstveni razvoj onog trenutka, kada spoznamo svoju odgovornost i prihvatimo je.

Stare strukture su već davno počele da se raspadaju i lagano prave mesta za NOVO. Za mnoge ljude to može biti povezano i sa problemom slobode. Sloboda zahteva novu definiciju. Sve mogućnosti su u nama i pred nama i upravo to zahteva novi način ophođenja kao i činjenicu da je došlo vreme za odgovorno donošenje odluka svakog pojedinca i upravo je to ono što je sve više prisutno u svesti svakog pojedinca. Upravo u dobu kada nam se čini da je sve postalo moguće postaje jasno koliko je bitno, može se reći uzvišeno bitno u sebi probuditi snagu za donošenje samosvesne i samoodgovorne odluke kako bi se odlučili i izabrali ono što je suština svakog od nas. U tome može ležati jedno od bitnih usmerenja u susret NOVOM DOBU za svakog od nas.

Vlado Ilić

www.orderoflove.com

Informacije o predavanjima, seminarima i edukaciji za sistemske terapeute i konsultante možete dobiti u Udruženju za sistemska rešenja na telefon 062/604-700. Sledeći seminar i radionica poretka ljubavi održaće se od 02. do 04. 03. 2012. u DAH teatru, Marulićeva 8, Beograd. Uvodno predavanje počinje u petak 02.03.2012. u 17 h.